

Постановени през 2018 г. решения от Върховния касационен съд по дела, свързани с организирана престъпност

По наблюдавания тип дела са постановени 15 решения от ВКС, като по 3 от тях са потвърдени въззивните решения, по 5 решението на въззивния съд е отменено и делото е върнато за ново разглеждане, по 6 е изменено решението на въззивния съд, а 1 дело на първоинстанционен съд е възобновено.

1. Наказателно дело № 1270/2017 г., II н. о., чл. 321 НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 1270/2017 г. срещу К. В. по искане на главния прокурор за възобновяване на н.о.х.д. № 2417/2017 г. на Специализирания наказателен съд (СНС) и връщане на делото за ново разглеждане от СНС.

С определение от 23.08.2017 г. по н.о.х.д. № 2417/2017 г. Специализираният наказателен съд е одобрил споразумение, с което осъденият К. В. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и 10, т. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), за което му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, изпълнението на което е отложено на осн. чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 6 години.

В искането за възобновяване се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – допуснати нарушения на материалния закон и процесуалните правила, които са основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК за възобновяване на делото.

С Решение №17/29.01.2018 г. ВКС реши: Възобновява н.о.х.д. № 2417/2017 г. по описа на СНС, отменя постановеното по него определение от 23.08.2017 г. за одобряване на споразумение за решаване по делото по отношение на К. В. и връща делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд. Решението не подлежи на обжалване.

2. Наказателно дело № 999/2017 г., III н. о., чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1, и т. 9 вр. чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК

Във ВКС е образувано касационно наказателно дело по протест на прокурор от Апелативната специализирана прокуратура срещу въззивна присъда № 4/07.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 275/2016 г. на Апелативен специализиран наказателен съд (АСНС), с която е отменена частично присъда от 16.05.2016 г. по н.о.х.д. № 828/2014 г. на СНС.

С първоинстанционната присъдата част от подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- Й. И. – за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1, и т. 9 вр. чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК (опит в предумишлено убийство по начин и със средства, особено опасни за живота на мнозина), за което му е наложено наказание от 17 години „лишаване от свобода“;

- И. Й. – за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1, и т. 9 вр. чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (опит за предумишлено убийство по начин и със средства особено опасни за живота на мнозина) и по чл. 348, б. „а“, пр. 2 от НК (държане на радиосредство, което излъчва в етера, без да има писмено разрешение за това), за които му е определено едно общо най-тежко наказание от 17 години „лишаване от свобода“ и му е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 300 лева;

- М. А. – за извършено престъпление по чл. 339, ал. 1 от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси за огнестрелни оръжия без надлежно разрешение), за което му е наложено наказание от 2 години „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 4 години.

С първоинстанционната присъдата подсъдимите са признати за невиновни и са оправдани изцяло по повдигнатите им обвинения, както следва:

- Й. И. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 2 и 3, т. 1 вр. ал. 1, пр. 1 и 2 от НК (образуване и ръководене на ОПГ);

- И. Й. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ);

- В. К. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ);

- М. А. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ);

- А. Б. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, 2 и 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ).

С въззивния съдебен акт подсъдимите Й. И. и И. Й. са признати за невиновни и са оправдани по повдигнатото им обвинение за извършено престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, пр. 1, и т. 9 вр. чл. 115 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Потвърдена е първоинстанционната присъда в останалата ѝ част.

В протеста се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Отправя се искане за отмяна на въззивната присъда и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 195/12.02.2018 г. ВКС реши: Остава в сила присъда № 4 от 07.07.2017 г., постановена по в.н.о.х.д. № 275/2016 г. по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- Й. И. – 17 години „лишаване от свобода“;

- И. Й. – 17 години „лишаване от свобода“;

- М. А. – 2 години „лишаване от свобода“, изтърпяването на което е отложено за срок от 4 г.

3. Наказателно дело № 1048/2017 г., I н. о., чл. 321, ал. 6 от НК, чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1, чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 4, пр. 1-во от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 1048/2017 г. по жалба подсъдимия Р. Д. и жалба от защитника на подсъдимия срещу решение № 17 от 13.06.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 74/2017 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда № 32/11.11.2016 г. по н.о.х.д. № 317/2015 г. на Специализирания наказателен съд. С присъдата подсъдимите И. Д. и Р. Д. са били признати за виновни в престъпно сдружаване по чл. 321, ал. 6 от НК, за предварителен сговор помежду им за извършване на измами по чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1, останали във фазата на опита, и за изнудване по чл. 214, ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 213а, ал. 2, т. 4, пр. 1-во от НК, като са били осъдени съответно на по 2 години лишаване от свобода за първото престъпление и на по 3 години лишаване от свобода за останалите две, както и на по 5000 лева глоба в полза на държавата за третото. На всеки от подсъдимите е било определено общо най-тежко наказание от по 3 години лишаване от свобода, към което е присъединено и наложеното на всеки от тях наказание глоба в размер на 5000 лева. С присъдата, на основание чл. 66, ал. 1 от НК, е било отложено изпълнението на

наложеното на подсъдимите наказание „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 5 години.

С касационните жалби са заявени трите основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК (нарушение на закона, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложените наказания). Направените алтернативни искания са за отмяна на въззивното решение и за връщане на делото за новото му разглеждане от друг състав на второинстанционния съд или след отмяна на потвърдената с решението на АСНС присъда, делото да бъде върнато на прокурора от Специализираната прокуратура.

С решение № 291/23.02.2018 г. ВКС реши: Изменя решение № 17 от 13.06.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 74/2017 г. от АСНС в частта му, с която е потвърдена присъда № 32 от 11.11.2016 г. по н.о.х.д. № 317/2015 г. на СНС за осъждането на подсъдимите И. Д. и Р. Д. за престъпление по чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК за осъществен от тях опит за измама на две лица, като:

- отменя решението и потвърдената с него първоинстанционна присъда в тази им част;

- признава подсъдимите И. Д. и Р. Д. за невинни в това в периода от началото на м. август 2012 г. до края на м. септември същата година в Банско и в Благоевград, при условията на продължавано престъпление, с цел да набавят за себе си имотна облага да са възбудили и поддържали заблуждение у различни лица и с това са направили опит да им причинят имотна вреда, като са се сговорили предварително за тяхното извършване и ги оправдава по предявеното им обвинение по чл. 210, ал. 1, т. 2 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК. Остава в сила решението в останалата част.

Наложени наказания:

- Р. Д. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 5000 лв.;

- И. Д. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години и „глоба“ в размер на 5000 лв.

4. Наказателно дело № 946/2017 г., I н. о., чл. 321, ал. 3 НК

Във ВКС е образувано касационно наказателно дело № 946/2017 г. по протест на прокурор от Апелативната специализирана прокуратура, както и по жалби на седем от общо десетимата подсъдими, а именно: Т. Б., С. П., К. И., П. И., Д. П., Г. В. и Т. И., срещу въззивно решение № 9 от 03.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 304/2016 г. на АСНС, с което е изменена присъда от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 466/2015 г. на СНС в частта относно определения режим на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ по отношение на подсъдимите С. П. и Т. И., а в частта относно определяне мястото на изтърпяване на наказанието „лишаване от свобода“ – от подсъдимите С. П., П. И., Т. И., Д. П. и Г. В., е отменена. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

С първоинстанционната присъдата част от подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- С. П. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), за което му е наложено наказание от 5 години „лишаване от свобода“;

- П. И. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), за което му е наложено наказание от 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“;

- Т. И. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), за което му е наложено наказание от 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“;

- Т. Б. – за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 5 от НК (държане на високорисково наркотично вещество), за което му е наложено наказание глоба в размер на 1000 лева;

- К. И. – за извършени престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2, вр. ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (държане с цел разпространение без надлежно разрешение високорискови наркотични вещества), за които му е определено общо най-тежко наказание от 3 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 5 години, и е присъединено частично наказанието „глоба“ в размер на 1000 лева;

- Д. П. – за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 1, пр. 1, вр. ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (държане с цел разпространение без надлежно разрешение високорискови наркотични вещества), за което му е наложено наказание от 6 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 10 000 лева;

- Г. В. – за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 1, пр. 1 вр. ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (държане с цел разпространение без надлежно разрешение високорискови наркотични вещества), за което му е наложено наказание от 4 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 10 000 лева.

С първоинстанционната присъдата част от подсъдимите са признати за невиновни и са оправдани изцяло по повдигнатите им обвинения, както следва:

- З. И. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, пр. 3, алт. 10, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група) и за престъпление по чл. 206, ал. 3, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 от НК (противозаконно присвояване на чужда движима вещ);

- И. И. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група);

- З. Г. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група);

- Т. Б. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група);

- Д. П. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група), за престъпление по чл. 354а, ал. 2, изр. 2, т. 1, пр. 2 вр. ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК (държане с цел разпространение без надлежно разрешение високорискови наркотични вещества) по отношение на част от иззетите наркотични вещества, както и за престъпление по чл. 339, ал. 1, пр. 2, алт. 2 и алт. 6 от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси);

- Г. В. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група).

В протеста се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложените наказания. Отправя се искане за отмяна на решението и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

В касационните жалби на подсъдимите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК – нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложените наказания. Отправят се искания за отмяна на решението и за тяхното оправдаването по престъпленията, за които е ангажирана наказателната им отговорност, алтернативно за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или за намаляване на наложените наказания.

С решение № 269 от 27.02.2018 г. ВКС реши: Изменява решение № 9/03.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 304/2016 г. по описа на АСНС в частта му относно осъждането на Т. И., Д. П. и Г. В., като: намалява наложеното на Т. И. наказание за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, пр. 3, алт. 10, т. 2 вр. ал. 2 от НК от 4 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ на 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“; преквалифицира деянието, за което е признат за виновен Д. П., от такова по чл. 354а, ал. 2, изр. 1, пр. 1 вр. ал. 1, изр. 1, пр. 4, алт. 1 от НК в по-леко наказуемо по чл. 354а, ал. 1, изр. 1-во, пр. 4-то, алт. 1-ва от НК, като намалява наложеното наказание от 6 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 10 000 лв. на 3 години „лишаване от свобода“ и 6000 лева „глоба“. Отлага по реда на чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наказанието на Г. В. за срок от 5 години. Потвърждава въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- С. П. – 5 години „лишаване от свобода“;
- П. И. – 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“;
- Т. И. – 3 години и 6 месеца „лишаване от свобода“;
- Т. Б. – „глоба“ в размер на 1000 лева;
- К. И. – 3 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 5 години, присъединено е частично наказанието „глоба“ в размер на 1000 лева;
- Д. П. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено по чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 6000 лева;
- Г. В. – 3 години „лишаване от свобода“, отложено по чл. 66, ал. 1 от НК за срок от 5 години, и „глоба“ в размер на 6000 лева.

5. Наказателно дело № 583/2017 г., II н. о., чл. 321, ал. 3, алт. 2, пр. 3, т. 2 от НК

Във ВКС е образувано наказателно дело № 583/2017 г. по касационни жалби на подсъдимите Е. Б., С. К. и техните защитници и по касационен протест от Софийската апелативна прокуратура срещу произнесената от Софийския апелативен съд (САС) нова въззивна присъда № 11/17.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 478/2015 г., с която е отменена частично първоинстанционната присъда от 15.02.2013 г. по н.о.х.д. № 1030/2010 г. на Софийския градски съд (СГС).

С първоинстанционната присъда подсъдимият Е. Б. е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, алт. 2, пр. 3, т. 2 от НК (участие в организирана престъпна група (ОПГ) с цел извършване на престъпление пране на пари) и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (квалифициран състав на пране на пари в изпълнение на решение на ОПГ, когато средствата или имуществото са в особено големи размери). Подсъдимите Д., Д. и К. са признати за виновни и осъдени за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 2, пр. 3, т. 2 от НК (участие в ОПГ с цел да вършат престъпления по чл. 253 от НК).

С новата въззивна присъда подсъдимият Б. е признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 4 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 и т. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Оправдан е частично и за престъплението по чл. 321, ал. 3 от НК, като в останалата част за същото първоинстанционната присъда е потвърдена. С тази присъда подсъдимият К. е оправдан частично по чл. 321 от НК, като спрямо него е отменено приложението на чл. 66 от НК. Подсъдимите Д. и Д. са признати за невиновни и са оправдани по повдигнатите им обвинения по чл. 321 от НК.

В касационните жалби се изтъкват доводи за допуснати нарушения на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане да се отмени присъдата на САС и делото да се върне за ново разглеждане.

В постъпилия протест и в допълнителното писмено изложение към него се изтъкват доводи, засягащи всички касационни основания относно частите в присъдата, с които са оправдавани подсъдимите и са занижените наказания на Е. Б. и С. К.

Настоящото касационно производство е второ поред, като с Решение № 191/27.05.2015 г. по н. д. № 301/2015 г. на ВКС е отменена новата въззивна присъда на САС, с която е отменена присъдата на СГС, и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на САС от стадия на съдебното заседание, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С Решение № 287/26.04.2018 г. ВКС реши: Изменя въззивната присъда от 17.03.2017 г. на Софийския апелативен съд по в.н.о.х.д. № 478/2015 г., като на основание чл. 66, ал. 1 от НК отлага изпълнението на наложеното на подсъдимия С. К. наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“ за престъпление по чл. 321, ал. 3 от НК за срок от 5 години. ВКС оставя в сила въззивната присъда в останалата ѝ част. Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Наложени наказания:

- Е. Б. – 6 години „лишаване от свобода“;

- С. К. – 3 години „лишаване от свобода“ с 5-годишен изпитателен срок.

6. Наказателно дело № 336/2018 г., I н. о., чл. 321, ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК; чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 от НК; чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 336/2018 г. срещу Е. Р. и А. К. по жалба на двамата подсъдими срещу въззивно решение № 25/20.12.2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което частично е изменена присъда от 05.06.2015 г. по н.о.х.д. № 390/2014 г. на СНС. С присъдата подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- Е. Р. – за извършени в съвкупност престъпления по: чл. 321, ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК (участие в организирана престъпна група); чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (в съучастие, като съизвършител и като помагач, осъществил трафик на хора - на новородени деца); чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (в съучастие, като помагач, осъществил трафик на хора, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 4 години, като към него е присъединено и наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

- А. К. – за извършени в съвкупност престъпления по: чл. 321, ал. 2 вр. чл. 93, т. 20 от НК (участие в организирана престъпна група); чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 1 от НК (в съучастие, като съизвършител, осъществила трафик

на хора - на новородени деца); чл. 159в вр. чл. 159а, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 4 от НК (в съучастие, като съизвършител осъществила трафик на хора, като деянието е извършено спрямо лице, ненавършило осемнадесет години), за които ъ е определено общо най-тежко наказание в размер на 3 години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от 5 години, като към него е присъединено и наказание „глоба“ в размер на 100 лв.

С решението на АСНС е изменена първоинстанционната присъда, като е завишен размерът на наложеното наказание „глоба“ от 100 лв. на 2000 лв. за всеки от подсъдимите. В останалата част присъдата е потвърдена.

С касационната жалба на Е. Р. и А. К. се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на двамата подсъдими, алтернативно – отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

С решение № 110/05.06.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 24/20.12.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. №256/2015 година по описа на АСНС.

Наложени наказания:

- Е. Р. – 2 години и 6 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 4 години;

- Г. В. – 3 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 5 години.

7. Наказателно дело № 441/2018 г., I н. о., чл. 321 от НК, чл. 234 от НК

Делото е образувано по касационни жалби от подсъдимия А. В. срещу решение № 35 от 20.03.2018 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, с което е отменена присъда № 14 от 17.05.2017 г. на СНС в частта относно отнемането на товарен автомобил. Присъдата е изменена в частта относно: основанието за определяне на режима на изтърпяване на наложеното наказание „лишаване от свобода“ по отношение на А. В., мястото на изтърпяване на наказанието и определените разноски. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.

В жалбите се сочат всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Искане се подсъдимият А. В. да бъде оправдан по обвинението, за което е признат за виновен, алтернативно – връщане на делото за ново разглеждане.

С присъдата по н.о.х.д. № 3513/2016 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимите А. В., Е. Г., В. С. и Л. Г. са признати за виновни, както следва:

- А. В. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група) и престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1, предл. 2 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (държане на акцизни стоки без бандерол), с наложено общо най-тежко наказание 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено и наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 години;

- Е. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и престъпление по чл. 234, ал.

2, т. 3 вр. ал. 1, предл. 2 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (държане на акцизни стоки без бандерол), с наложено общо най-тежко наказание 2 години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 години;

- В. С. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1, предл. 2 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (държане на акцизни стоки без бандерол), с наложено общо най-тежко наказание 2 години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 години;

- Л. Г. – за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, предл. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1, предл. 2 вр. чл. 20, ал. 4 вр. ал. 1 от НК (държане на акцизни стоки без бандерол), с наложено общо най-тежко наказание 1 година „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 години.

С Решение № 134/07.06.2018 г. ВКС реши: Изменя решение № 35 от 20.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 267/2017 г. на Апелативния специализиран наказателен съд, както следва:

- отменя решението в частта, с която е потвърдена присъдата на СНС по н.о.х.д. № 3513/2016 г. относно първоначалния режим на изтърпяване на наказанието от 3 години лишаване от свобода, наложено на А. В. с влязла в сила присъда по н.о.х.д. № 931/2014 г. на Районен съд – Благоевград и алтернативно е определено мястото за изтърпяване на същото наказание, като в тази част определя първоначален общ режим за изтърпяване на същото наказание;

- отменя решението в частта, с която е определено подсъдимият А. В. да изтърпи наложеното му общо наказание от 7 години лишаване от свобода в затвор;

- отменя решението и присъдата в частта по приложението на чл. 189 от НПК.

В останалата част оставя в сила посоченото решение на АСНС.

Наложени наказания:

- А. В. – 7 години „лишаване от свобода“, към което е присъединено и наказанието „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 3 години;

- Е. Г. – 2 години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 години;

- В. С. – 2 години „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 4 години;

- Л. Г. – 1 година „лишаване от свобода“ с изпитателен срок от 3 години.

8. Наказателно дело № 450/2018 г., I н. о., чл. 316 вр. чл. 308, ал. 2, вр. ал. 1 НК

Във ВКС е образувано к.н.д. № 450/2018 г. срещу П. Л., С. Н. и Д. Г. по жалби на всички подсъдими срещу въззивна присъда № 34/20.09.2017 г. на САС, с която частично е отменена оправдателна присъда от 17.10.2014 г. по н.о.х.д. № С-217/2010 г. на Софийския градски съд спрямо тримата подсъдими за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 3, алт. 3 вр. ал. 1 от НК, чл. 321, ал. 3, пр. 3 вр. ал. 2 от НК и чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.

С новата въззивна присъда подсъдимите са признати за виновни, както следва:

- П. Л. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 3, алт. 3 вр. ал. 1 от НК (образуване и ръководене на организирана престъпна група) и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на 10

години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и „глоба“ в размер на 20 000 лв.;

- С. Н. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 3 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на 8 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и „глоба“ в размер на 10 000 лв.;

- Д. Г. – за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 3 вр. ал. 2 от НК (участие в организирана престъпна група) и по чл. 253, ал. 5 вр. ал. 3, т. 1, алт. 3 вр. ал. 2, пр. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (пране на пари), за които му е определено общо най-тежко наказание в размер на 8 години „лишаване от свобода“ при първоначален строг режим и „глоба“ в размер на 10 000 лв.

В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена. С нея С. Н. и Д. Г. са били признати за невиновни и оправдани по чл. 313, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (документно престъпление).

Делото постъпва за втори път във ВКС, след като с решение № 274 от 27.03.2017 г. по к.н.д. № 940/2016 г. е било отменено въззивно решение по в.н.о.х.д. № П 54/2015 г. на Софийския апелативен съд и делото е било върнато за ново разглеждане на второинстанционния съд, предмет на настоящата проверка.

В касационните жалби на С. Н., П. Л. и Д. Г. се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1, 2 и 3 от НПК – съществени нарушения на процесуалните правила, нарушения на материалния закон и явна несправедливост на наложените наказания. Прави се искане за оправдаване на всички подсъдими, алтернативно отмяна на въззивната присъда и връщане на делото за ново разглеждане или намаляване размера на наложените наказания.

С решение № 142/05.07.2018 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда № 34/29.09.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-23/2017 г. на Апелативен съд – София. Връща делото на Софийския апелативен съд за ново разглеждане от друг състав и от стадия на съдебното заседание. Решението не подлежи на обжалване.

9. Наказателно дело № 422/2018 г., III н. о.

Делото във ВКС е образувано по касационни жалби на Г. Г. и Й. Г. срещу решение от 30.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. на Апелативен съд – Варна. Дватамата – бивши служители на Държавен фонд „Земеделие“ – Варна, са подсъдими за извършено от тях същинско корупционно престъпление (подкуп, извършен от лица, които заемат отговорно служебно положение, чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение, в големи размери).

Делото е за трети път пред касационния съд след две предходни отменителни решения на Върховния касационен съд и подлежи на разглеждане по реда на чл. 354, ал. 5, изр. 2-ро от НПК – ВКС решава делото, без да го връща за ново разглеждане, като има и правомощията на въззивната инстанция.

С касационните жалби се иска намаляване на размера на увеличените от въззивния съд наказания като явно несправедливи. Подсъдимата Н. В. – М. не е подала касационна жалба.

С въззивното решение е изменена присъдата от 04.11.2015 г. по н.о.х.д. № 1270/2015 г. на Окръжен съд – Варна, с която подсъдимите Г. Г. и Й. Г. и Н. В. – М. са признати за виновни. Присъдата е изменена в частта относно наложените наказания, като техният размер е увеличен.

Наказанието на подсъдимия Г. Г. за подкуп е увеличено на 5 години и 6 месеца „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК (намаляване на наказанието с една трета, когато производството е протекло по реда на съкратено съдебно следствие след признаване от подсъдимия на фактите по обвинителния акт) е определено на 3 години и 8 месеца. Потвърдено е наказанието „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години. Наказанието за измама е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 8 месеца. На подсъдимия Г. Г. е определено общо най-тежко наказание в размер на 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, като са присъединени наказанията „лишаване от права“ и „глоба“, увеличена на 10 000 лева.

Наказанието на подсъдимата Й. Г. за подкуп е увеличено на 5 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 3 години и 4 месеца, както и „глоба“, увеличена на 10 000 лева, а наложеното наказание „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години е потвърдено.

На подсъдимата Н. В. – М. наказанието за подкуп е увеличено на 4 години „лишаване от свобода“, което след приложението на чл. 58а от НК е определено на 2 години и 7 месеца. Потвърдени са наложените наказания „глоба“ в размер на 2000 лева и „лишаване от права да заема длъжност в сферата на държавната администрация“.

С Решение № 108/21.08.2018 г. ВКС реши: Изменява въззивно решение № 20 от 30.01.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 481/2017 г. по описа на Апелативен съд – Варна, като посочената правна квалификация по отношение на подсъдимия Г. Г. за престъплението по чл. 201, ал. 1, т. 1, пр. 1 от НК следва да се чете по чл. 210, ал. 1, т. 1 вр. чл. 209, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК. Остава в сила въззивното решение в останалата му част.

Наложени наказания:

- Г. Г. – 3 години и 8 месеца „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години;

- Н. В. – 2 години и 7 месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност, свързана с материална отговорност“ за срок от 3 години, като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 4 години;

- Й. Г. – 3 години и 4 месеца „лишаване от свобода“, отложено за срок от 5 години, „глоба“ в размер на 10 000 лв. и „лишаване от права да заема длъжност в държавната и общинската администрация и да упражнява дейност“, свързана с материална отговорност за срок от 5 години.

10. Наказателно дело № 531/2018 г., I н. о., чл. 321, ал. 3, алт. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК

Във ВКС е образувано дело по касационни жалби на подсъдимите Р. Д. и П. И. срещу въззивна присъда № 3 от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 41/2017 г. на Военно-апелативният съд.

С присъда № 37 от 10.06.2016 г. по н.о.х.д. № 262/2015 г. на Софийския военен съд подсъдимите са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите им обвинения, както следва:

- Р. Д. по обвинението за престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 3, т. т. 1 и 2 вр. ал. 2, вр. ал. 1, алт. 1 и 2 НК;

- П. И. по обвинението за престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК.

Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по протест на прокурор от Военно-окръжна прокуратура София.

С решение № 50 от 16.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 61/2016 г на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е изменена единствено в частта относно мотивите и основанията за оправдаването на подсъдимите Р. Д. и П. И.

По касационен протест на прокурор от Военно-апелативна прокуратура пред Върховния касационен съд е образувано к.н.д. № 542/2017 г., приключило с решение № 184/03.07.2017 г., с което въззивното решение е отменено изцяло и делото е върнато на въззивната инстанция за ново разглеждане от друг състав от стадия на съдебното заседание.

С нова въззивна присъда № 3 от 29.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 41/2017 г. на Военно-апелативния съд, предмет на настоящата втора по ред касационна проверка, е отменена присъда № 37 от 10.06.2016 г. по н.о.х.д. № 262/2015 г. на Софийския военен съд, като подсъдимият Р. Д. е признат за виновен за престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 3, т. 1 НК и е осъден на 4 години лишаване от свобода. С присъдата подсъдимият Р. Д. е оправдан за квалификацията по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК. Със същата присъда другият подсъдим П. И. е признат за виновен за престъпление по чл. 321, ал. 3, алт. 3, т. 2 вр. ал. 2 НК и е осъден на 2 г. и 3 м. лишаване от свобода, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изтърпяването на наказанието е отложено за срок от 5 години. С присъдата подсъдимият П. И. е оправдан за квалификацията по чл. 321, ал. 3, алт. 2 НК.

С касационната жалба на подсъдимия П. И. се иска отмяна на постановената въззивна присъда и оправдаването му. С касационната жалба на подсъдимия Р. Д. алтернативно се иска отмяна на въззивната присъда и оправдаването му или намаляване на наложеното му наказание и приложение на разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК.

С Решение № 153 от 12.09.2018 г. ВКС реши: Отменя присъда № 3/29.01.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 41/2017 г. по описа на Военно-апелативния съд. Връща делото за ново разглеждане от друг съдебен състав, от стадия на разпоредителното заседание. Решението не подлежи на обжалване.

11. Наказателно дело № 706/2018 г., I н. о.

С присъда от 23.03.2016 г. по н.о.х.д. № 1741/2014 г. на Специализирания наказателен съд подсъдимият Г. В. е признат за виновен в извършването на престъпление по:

- чл. 321, ал. 3, пр. 1, т. 2 във вр. с ал. 2 от НК и при условията на чл. 54 от НК е осъден на 7 години „лишаване от свобода“, като е признат за невинен и е оправдан за част от инкриминирания период, както и по квалифициращия признак, че в организираната престъпна група е участвал в качеството му на длъжностно лице;

- чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. с ал. 1, пр. 2 вр. с чл. 20, ал. 4 вр. с ал. 1 вр с чл. 26, ал. 1 (за две деяния) от НК за това, че от 16.08. до 23.08.2011 г. в България и

Гърция и от неустановена дата до 31.08.2011 г. в България е осигурил безпрепятствено преминаване през ГКПП „Кулата“ на два товарни камиона, като по този начин е подпомогнал съответно А. П. (за когото наказателното производство е прекратено с одобрено от СНС споразумение) и Р. Т. за първото деяние и О. П. – за второто, да държат в България акцизни стоки без бандерол – цигари на обща стойност 2 347 950 лв. и 4 696 462 лв., като случаят е немаловажен и предметът на престъплението е в големи размери, като при условията на чл. 54 от НК е осъден на 4 години „лишаване от свобода“ и 7 години „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с осъществяване на действия или контрол върху тях спрямо акцизни стоки“.

На основание чл. 25 вр. с чл. 23 от НК е определено едно общо наказание – от наложените му по настоящото дело и с присъда по н.о.х.д. № 119/2011 г. на РС – Елин Пелин, от 7 години „лишаване от свобода“, което при условията на чл. 24 от НК е увеличено с 4 месеца. Към него са присъединени наказанията лишаване от права, наложени по настоящото дело и по н.о.х.д. № 119/2011 г.

С присъдата подсъдимият Б. Т. е признат за виновен в това, че на 19.08.2011 г. е подпомогнал А. П. да държи акцизни стоки – цигари без бандерол на обща стойност 2 347 950 лв., като случаят е немаловажен и предметът на престъплението е в големи размери, поради което и на основание чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. с ал. 1, пр. 2 вр. с чл. 20, ал. 4 и при условията на чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК е осъден на 1 година „лишаване от свобода“. На основание чл. 25, ал. 1 от НК са групирани наказанието по настоящото дело и по н.о.х.д. № 10223/2012 г. на СРС, като е определено едно общо – 1 година „лишаване от свобода“, което на основание чл. 24 от НК е увеличено с 4 месеца. Към него е присъединено и „лишаването от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца. На основание чл. 66 от НК така определеното общо и увеличено наказание от 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“ е отложено за изпълнение с изпитателен срок от 3 години.

С присъдата подсъдимият Б. Т. е признат за невинен и оправдан по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 във вр. с ал. 2 от НК.

С обжалваната присъда № 3/13.04.2018 г., предмет на настоящата касационна проверка, постановена след като с решение № 292/17.01.2018 г. по к.н.д. № 1009/2017 г. на ВКС е отменено решение № 34/31.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 112/2016 г. на АСНС, на основание чл. 336, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 334, т. 2 от НПК е отменена първоинстанционната присъда, като:

- подсъдимият Г. В. е признат за невинен и е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 1, т. 2 вр. с ал. 2 от НК, както и за едното от двете деяния – относно подпомагането на държането на акцизни стоки без бандерол – цигари на обща стойност 4 696 462 лв., по обвинението за извършено престъпление по чл. 234, ал. 2 т. 3 вр. с ал.1, пр. 2 вр. с чл. 20, ал. 4 вр. с ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК;

- подсъдимият Б. Т. е признат за невинен и е оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. с ал. 1, пр. 2 вр. с чл. 20, ал. 4 вр. с ал. 1 от НК, ведно със законните последици от това – относно определеното общо най-тежко наказание и присъдените му по делото разноски.

На основание чл. 337, ал. 1, т. 1 от НПК е изменена първоинстанционната присъда, като на подсъдимия Г. В. е намален размерът на:

- наложеното му наказание „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с акцизни стоки“ от 7 на 4 години;

- определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ по настоящото дело и по н.о.х.д. № 119/2011 г. на РС – Елин Пелин – от 7 на 4 години „лишаване от свобода“, което е постановено да се изтърпи на основание чл. 57, т. 3 от ЗИНЗС при първоначален общ режим;

- увеличеното на основание чл. 24 от НК наказание от 7 години и 4 месеца на 4 години и 4 месеца „лишаване от свобода“;

- присъединеното наказание „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с акцизни стоки“ от 7 на 4 години.

С Решение № 172/03.10.2018 г. ВКС реши: Изменя въззивна присъда № 3/13.04.2018 г., постановена по в.н.о.х.д. № 23/2018 г. по описа на АСНС в частта, с която е изменена първоинстанционната присъда от 23.03.2016 г. по н.о.х.д. № 1741/2014 г. на СНС, като отменя увеличеното на основание чл. 24 от НК с 4 месеца общо най-тежко наказание от 4 години „лишаване от свобода“ на подсъдимия Г. В. Потвърждава въззивната присъда в останалата ѝ обжалвана част.

Наложени наказания:

- Б. Т. – 1 година и 4 месеца „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца, като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години;

- Г. В. – 4 години „лишаване от свобода“ и „лишаване от право да упражнява професия или дейност, свързана с акцизни стоки“ за срок от 4 години.

12. Наказателно дело № 666/2018 г., I н. о., чл. 321 от НК

Във ВКС е образувано дело по касационна жалба на упълномощен защитник на подсъдимия К. С. срещу присъда № 2 от 16.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 277/2017 г. на АСНС, с която частично е отменена присъда от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 1126/2015 г. на СНС. В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се в условията на алтернативност присъдата на АСНС да бъде отменена и подсъдимият да бъде оправдан, делото да бъде върнато за ново разглеждане на въззивната инстанция за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения или наложеното наказание да бъде намалено.

С присъдата от 16.05.2017 г. по н.о.х.д. № 1126/2015 г. на СНС са осъдени подсъдимите:

- Ч. О. – за престъпление по чл. 215, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 5 години, което да търпи при първоначален строг режим в затвор;

- Н. Н. – за престъпление по чл. 339, ал. 1 вр. чл. 54 от НК на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 3 години, чието изтърпяване на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено с изпитателен срок от 3 години.

Със същата присъда подсъдимите Н. Ч., Н. Н., Ч. О., К. С. и И. Т. са признати за невиновни и оправдани по повдигнатите им обвинения по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 1 от НК, както и за обвиненията по вторичните престъпления, както следва:

- Н. Ч. – по обвинението за престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 1 вр. чл. 215, ал. 1 от НК;

- Ч. О. – по обвинението за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. т. 2 и 9 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК;

- К. С. – по обвинението за престъпление по чл. 215, ал. 2, т.т. 1 и 4 вр. ал. 1 вр. чл. 28, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, както и за престъплението по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК;

- И. Т. – по обвинението за престъпление по чл. 195, ал. 1, т. т. 2 и 9 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по протест на прокурор от Специализираната прокуратура и по жалби на подсъдимите Ч. О. и Н. Н.

С присъда № 2 от 16.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 277/2017 г. на АСНС първоинстанционната присъда е отменена в частта, с която подсъдимият К. С. е признат за невиновен за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, както и в частта, с която подсъдимият Ч. О. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 215, ал. 1 от НК. Вместо това подсъдимият К. С. е признат за виновен за престъпление по чл. 354а, ал. 3, вр. чл. 54 от НК и е осъден на наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година, а подсъдимият Ч. О. е признат за невиновен и оправдан за престъплението по чл. 215, ал. 1 от НК. Първоинстанционната присъда е потвърдена в останалата ѝ част.

С Решение № 178/09.10.2018 г. ВКС реши: Отменя въззивна присъда № 2 от 16.03.2018 г. по в.н.о.х.д. № 277/2017 г. по описа на АСНС в частта, с която подсъдимият К. С. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, както и в частта, с която са приложени разпоредбите на чл. 68, ал. 1 от НК, чл. 59 ал. 1 от НК и чл. 189, ал. 3 от НПК по отношение на същия подсъдим. Връща делото на АСНС за ново разглеждане от друг съдебен състав в посочената част от стадия на съдебното заседание. Решението не подлежи на обжалване.

13. Наказателно дело № 551/2018 г., I н. о.

Производството пред ВКС е образувано по жалба на защитник на подсъдимия И. Т. срещу въззивно решение № 8 от 23.03.2018 г., постановено от Апелативния специализиран наказателен съд по в.н.о.х.д. № 316/2017 г., в частта му, с която е потвърдена присъдата на СНС по отношение на подсъдимия Т. за извършено престъпление по чл. 213а, ал. 2, т. 4 вр. ал. 1 от НК.

С първоинстанционната присъда, постановена от СНС на 20.06.2017 г. по н.о.х.д. № 1316/2016 г., подсъдимият И. Т. е бил признат за невиновен в това, че през периода от началото на 2007 г. до 07.06.2012 г., в гр. София, участвал в организирана престъпна група, имаща за цел извършване на престъпления по чл. 213а от НК, с ръководител Г. С. и участници Н. Г., Г. С., В. А. и О. П., като групата е създадена с користна цел, поради което и на основание чл. 304 от НПК бил оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 321, ал. 3, т. 2 вр. ал. 2 от НК. Със същата присъда подсъдимият Т. е бил признат за виновен в извършване на престъпления: по чл. 213а, ал. 2, т. 4 вр. ал. 1 вр. чл. 54 от НК, за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години и „глоба“ в размер на 3000 лв.; по чл. 293, ал. 1 вр. чл. 54 от НК – 6 месеца „лишаване от свобода“. На осн. чл. 23 ал. 1 от НК е определено едно общо наказание от 2 години „лишаване от свобода“, към което на осн. чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв. На осн. чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години. На осн. чл. 59, ал. 1 и 2 от НК е приспаднало времето, през което подсъдимият Т. е бил задържан по настоящото наказателно производство.

С въззивно решение на АСНС присъдата е изменена в следните нейни части: с отмяна в частта, с която подсъдимият Т. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 293, ал. 1 от НК и осъден на „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца. Воденото срещу този подсъдим наказателно производство за престъпление по чл. 293, ал. 1 от НК е прекратено на осн. чл. 24, ал. 1 т. 3 от НК поради изтичане на предвидената в закона давност. Първоинстанционната присъда е отменена и в частта относно приложението на чл. 23, ал. 1 и 3 от НК. В останалата ѝ част присъдата е потвърдена.

Касационната жалба, подадена от името на подсъдимия Т. чрез негов защитник, релевира всички касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, като с нея се иска отмяна на въззивното решение и оправдаване на подсъдимия или алтернативно – отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане.

С Решение № 160/10.10.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивно решение № 8 от 23.03.2018 г. на АСНС, постановено по в.н.о.х.д. № 316/2017 г. Решението не подлежи на обжалване.

Наложени наказания:

- И. Т. – 2 години „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3000 лв., като на основание чл. 66, ал. 1 НК изпълнението на наказанието „лишаване от свобода“ е отложено за срок от 3 години.

14. Наказателно дело № 576/2018 г., П н. о., чл. 321 от НК

Във ВКС е образувано касационно наказателно дело по протест на прокурор от Апелативната специализирана прокуратура срещу въззивно решение № 11 от 20.04.2018 г. по в.н.о.х.д. № 292/2017 г. на АСНС, с което е потвърдена присъда от 09.05.2017 г. по н.о.х.д. № 226/2016 г. на Специализирания наказателен съд.

С първоинстанционната присъдата подсъдимите са признати за невиновни и са оправдани изцяло по повдигнатите им обвинения, както следва:

- В. П. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 1 вр. ал. 1 от НК (ръководене на организирана престъпна група (ОПГ), за три престъпления по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приел отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия), за три престъпления по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159в, пр. 1 НК (в изпълнение на решение на ОПГ е използвал лице, пострадало от трафик на хора, за развратни действия) и за престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1, пр. 2 и т. 3, вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 НК (в изпълнение на решение на ОПГ е предоставял систематически помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия с користна цел и по отношение на три лица);

- Ц. Т. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за престъпление по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159а, ал. 2, т. 6, пр. 1 вр. ал. 1, пр. 1 и пр. 4 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приел отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия), за две престъпления по чл. 159г, пр. 1 и пр. 3 вр. чл. 159в, пр. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приел отделно лице и е използвал лице, пострадало от трафик на хора, за развратни действия) и за престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1, пр. 2 и т. 3, пр. 1 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 НК (в изпълнение на решение на

ОПГ е предоставял систематически помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия с користна цел и по отношение на две лица);

- С. М. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за три престъпления по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приел отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия) и за престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1, пр. 2 и т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 НК (в изпълнение на решение на ОПГ е предоставял систематически помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия с користна цел и по отношение на три лица);

- Г. Л. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за три престъпления по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приела отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия) и за престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1, пр. 2 и т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 НК (в изпълнение на решение на ОПГ е предоставяла систематически помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия с користна цел и по отношение на три лица);

- Г. А. – за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. 2, т. 2 вр. ал. 2 от НК (участие в ОПГ), за три престъпления по чл. 159г, пр. 3 вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 4 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (в съучастие като съизвършител в изпълнение на решение на ОПГ е приел отделно лице с цел да бъде използвано за развратни действия) и за престъпление по чл. 155, ал. 5, т. 1, пр. 2 и т. 3 вр. ал. 3 вр. ал. 2, пр. 1 и пр. 2 НК (в изпълнение на решение на ОПГ е предоставял систематически помещение на различни лица за полови сношения и за блудствени действия с користна цел и по отношение на три лица).

В протеста се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Отправя се искане за отмяна на решението и за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.

С Решение № 173/11.10.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 11 от 20.04.2018 г., постановено по в.н.о.х.д. № 292/2017 г. на АСНС и връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Решението не подлежи на обжалване.

15. Наказателно дело № 744/2018 г. – I н. о., чл. 321 от НК

Делото във ВКС е образувано по касационни жалби от Д. Д., И. Ч. и М. П. срещу решение № 14 от 23.05.2018 г. по в.н.о.х.д. № 290/2017 г. на АСНС.

С присъда от 27.03.2017 г. по н.о.х.д. № 853/2017 г. Специализираният наказателен съд е признал подсъдимия Д. Д. за невинен в това, че като непълнолетен, но като е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, се е сговорил с И. Г., И. Г., М. П., И. Ч. и М. Д. за извършване на престъпления по чл. 234 от НК – държане и продажба на акцизни стоки без бандерол, и го е оправдал по повдигнатото обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6. Признал подсъдимия Д. Д. за виновен, че действайки в съучастие като съизвършител с М. П. и И. Ч. – извършители, е държал акцизни стоки без бандерол и го е осъдил на 1 година лишаване от свобода, изпълнението на което наказание, е отложил с изпитателен срок от 3 години.

Признал подсъдимия И. Ч. за невинен в това: да се е сговорил с И. Г., И. Г., Д. Д., М. П. и М. Д. за извършване на престъпления по чл. 234 от НК – държане и продажба на акцизни стоки без бандерол, и го е оправдал изцяло по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Признал И. Ч. за виновен в това, че действайки в съучастие като съизвършител с Д. Д. и М. П. – извършители, е държал акцизни стоки без бандерол и го е осъдил на 3 години лишаване от свобода, изпълнението на което наказание е отложил с изпитателен срок от 5 години. На И. Ю. Ч. е постановена пробационна мярка, която да се изпълнява в продължение на 2 години.

Признал подсъдимия М. П. за невинен в това да се е сговорил с И. Г., И. Г., Д. Д., И. Ч. и М. Д. за извършване на престъпления по чл. 234 от НК – държане и продажба на акцизни стоки без бандерол, и го е оправдал изцяло по повдигнатото му обвинение за престъпление по чл. 321, ал. 6 от НК. Със същата присъда СНС е признал подсъдимия М. П. за виновен за държане на акцизни стоки без бандерол и го е осъдил на 3 години лишаване от свобода, изпълнението на което наказание е отложил с изпитателен срок от 5 години. На подсъдимия М. П. е наложена пробационна мярка, която да се изпълнява в продължение на 2 години.

Присъдата е потвърдена с решение от 23.05.2018 по в.н.о.х.д. № 290/2017 г. на АСНС.

В касационната жалба на Д. Д. и М. П. се съдържа искане за отмяна на решението на АСНС и връщане за ново разглеждане от въззивния съд или алтернативно да се измени решението на АСНС и да се определи наказание при условията на чл. 55 НК. В съдържанието на жалбата на И. Ч. се съдържа искане за признаването на подсъдимия за невинен, алтернативно – връщане на делото за разглеждане от друг състав на АСНС или за премахване на пробационните мерки спрямо него.

С решение № 176/26.10.2018 година ВКС реши: Отменя въззивно решение № 14/23.05.18 г. постановено по в.н.о.х.д. № 290/2017 г. на АСНС в частта, с която е потвърдено осъждането на подсъдимите Д. Д., И. Ч. и М. П. за извършено престъпление по чл. 234, ал. 2, т. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК, както и в частта по разноските и веществените доказателства, предмет на това обвинение. Връща делото за ново разглеждане в отменената част от друг състав на апелативния съд.